

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om Kommissionens meddelelse: Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020

KOM(2011) 244 endelig

(2012/C 24/24)

Ordfører: **Lutz RIBBE**

Kommissionen besluttede den 3. maj 2011 under henvisning til artikel 262 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

Kommissionens meddelelse: Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020

KOM(2011) 244 endelig.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som vedtog sin udtalelse den 6. oktober 2011 (ordfører: Lutz RIBBE).

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 475. plenarforsamling den 26.-27. oktober 2011, mødet den 26. oktober 2011, følgende udtalelse med 120 stemmer for, 5 imod og 6 hverken for eller imod:

1. Resumé af EØSU's konklusioner og henstillinger

1.1 På ny bifalder EØSU, i denne fjerde udtalelse om biodiversitetspolitikken inden for kun fire år, at Kommissionen har fastslået, at der skal gøres langt mere for at realisere de mål, som Det Europæiske Råd har opstillet.

1.2 EØSU ser kritisk på det faktum, at Kommissionen ikke har foretaget en analyse af årsagen til at de i årevis kendte krav, som udvalget altid har bakket op om – f.eks. de 160 foranstaltninger i handlingsplanen for biodiversitet fra 2006 – ikke eller kun i utilstrækkelig grad er blevet gennemført. Det er desto vigtigere at undersøge årsagerne til, at det omfattende katalog af foranstaltninger i biodiversitetshandlingsplanen for 2006 ikke er blevet gennemført eller ikke har virket, idet kun en sådan analyse kan danne grundlaget for en målrettet udvikling af nye og mere lovende foranstaltninger og strategier.

1.3 Den nu offentliggjorte strategi indeholder intet væsentligt nyt! Problemet kan ikke løses vha. offentliggørelsen af et nyt strategidokument, der indeholder allerede velkendte krav. Hvad angår bevarelse af biodiversiteten mangler vi ikke lovgivning, direktiver, programmer, pilotprojekter, politiske erklæringer eller vejledning, men derimod praktisk handling og koordinerede foranstaltninger på alle politiske niveauer.

1.4 Fra politisk hold har man hidtil ikke haft gennemslagskraft eller vilje til at realisere de foranstaltninger, som man i årevis har erkendt nødvendigheden af, selvom meddelelsen endnu en gang gør det klart, at såvel samfund som økonomi i samme grad nyder godt af en konsekvent biodiversitetspolitik. Ikke engang EU's centrale naturdirektiver har medlemsstaterne gennemført fuldt ud her henholdsvis 32 og 19 år efter deres ikrafttræden!

1.5 EØSU anerkender, at der delvist er opnået resultater med bevarelsen af biodiversiteten. Dette må imidlertid ikke aflede

opmærksomheden fra den kendsgerning, at biodiversiteten samlet set oplever en dramatisk tilbagegang. Derfor står EU over for en udfordring, som består i at udvikle en praksisorienteret strategi.

1.6 Desværre står det fortsat ikke klart, hvordan den hidtidige mangel på politisk vilje kan overvindes. I den henseende repræsenterer den offentliggjorte biodiversitetsstrategi ikke noget reelt fremskridt. Ministerrådets hidtidige debatter om denne meddelelse viser, at man stadig har lang vej igen, hvad angår en integration af biodiversitetspolitikken i andre sektorpolitikker.

1.7 Det har derfor afgørende betydning, at biodiversitetsstrategien i høj grad inddrages i de kommende politiske reformprocesser (i f.eks. fiskeri-, landbrugs-, transport-, energi- og samhørighedspolitikken). EØSU ser stadig store mangler på dette område. EØSU mener ikke, at de offentliggjorte planer for de finansielle overslag 2014-2020 egner sig til at fremskaffe de nødvendige midler i det nødvendige omfang. Kommissionen må tage sin egen biodiversitetsstrategi mere alvorligt!

1.8 Under udarbejdelsen af denne udtalelse blev der under drøftelsen af dette emne draget paralleller til gælds- og eurokrisen. Hvis EU's medlemsstater ikke tager egne principper og kriterier alvorligt, hvad enten der er tale om naturbeskyttelseslovgivning eller Maastricht-traktatens stabilitetskriterier for den monetære union, er det ikke overraskende, hvis a) der opstår problemer på det politiske område, og b) borgerne mister tilliden til politikerne.

1.9 Der er et klart behov for information og viden om den biologiske mangfoldighed, dens komplekse samspil med udvikling og beskæftigelse samt kortlægning og fremme af vellykkede eksempler.

1.10 Kommissionen opfordres til langt om længe at offentliggøre den allerede i 2006 annoncerede liste over skadelige subsidier.

2. Hovedpunkter i og baggrund for Kommissionens meddelelse

2.1 I 2001 vedtog Det Europæiske Råd i Göteborg EU's bæredygtighedsstrategi, der også opstillede et klart mål for biodiversitetspolitikken. Dette lød som følger: »Beskyttelse og genoprettelse af levesteder og natursystemer og stop for tabet af biodiversitet inden udgangen af 2010«⁽¹⁾.

2.2 I marts 2010 måtte EU's stats- og regeringschefer erkende, at de ikke havde nået målet. De gav derfor deres støtte til et nyt mål, som Kommissionen stillede forslag om i sin meddelelse »Mulighederne for en EU-strategi og mål for biodiversitet for tiden efter 2010«⁽²⁾. Dets horisont er 2020, og det lyder som følger: »Standse tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemtjenester i EU frem til 2020 og – i det omfang, det er muligt – retablere dem og samtidig intensivere EU's bestræbelser på at standse tabet af biodiversitet på globalt plan«.

2.3 Rådet gav Kommissionen mandat til at udarbejde et forslag til en ny strategi for opfyldelse af dette mål. Dette fremlægges med denne meddelelse.

2.4 Kommissionen understreger heri – vha. fakta, der har været kendte i årevis – nødvendigheden af, at der endelig handles:

— tabet af biodiversitet anses som »en lige så stor trussel« som klimaforandringer. I den forbindelse fastslås det også, at de to ting er uløseligt forbundet med hinanden;

— artstabet er aldrig gået hurtigere, end det gør nu. Det forløber nu 100-1 000 gange hurtigere end det naturlige tempo;

— I EU er det kun 17 % af de levesteder og arter og 11 % af de vigtige økosystemer, der er beskyttet under EU-lovgivningen, der er i en god tilstand⁽³⁾ ⁽⁴⁾;

— den beskedne gavnlige virkning af indsatsen siden 2001 »er mere end opvejet af det fortsatte og tiltagende pres på Europas biodiversitet: ændret arealanvendelse, rovdrift på biodiversiteten og dens forskellige dele, spredningen af invasive fremmede arter og forurening og klimaforandringer, som enten er uforandrede eller forværret«;

⁽¹⁾ KOM(2001) 264 endelig af 15.4.2001, s. 14.

⁽²⁾ KOM(2010) 4 endelig.

⁽³⁾ <http://www.eea.europa.eu/publications/eu-2010-biodiversity-baseline/>

⁽⁴⁾ Der gives ingen oplysninger om de levesteder og arter, der ikke er beskyttet af lovgivning, selvom disse naturligvis også har betydning for biodiversiteten.

— det forhold, at biodiversitetens økonomiske værdi ikke indgår i beslutningstagningen, bidrager også i høj grad til tabet af biodiversitet.

2.5 Meddelelsen fokuserer i højere grad på de økonomiske aspekter af tabet af biodiversitet, end det har været tilfældet i tidligere EU-dokumenter, hvilket bl.a. kommer til udtryk gennem den stadig oftere brug af begrebet »økosystemtjenester«. Der henvises igen til TEEB⁽⁵⁾-undersøgelsen, og det nævnes som et eksempel, at alene insektbestøvning i EU har en anslået økonomisk værdi på 15 mia. EUR årligt. På det grundlag konkluderes det, at den »vedvarende nedgang i populationerne af bier og andre bestøvere (...) kan få alvorlige konsekvenser for EU's landbrugere (...)«.

2.6 I meddelelsens kapitel 3 beskrives en ramme for indsatsen i det kommende årti, der består af 6 specifikke mål:

— Mål 1: Fuldstændig gennemførelse af direktiverne om fugle og levesteder;

— Mål 2: Bibeholde og retablere økosystemer og økosystemtjenester;

— Mål 3: Øge landbrugets og skovbrugets bidrag til bevarelse og forøgelse af biodiversiteten;

— Mål 4: Sikre en bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne;

— Mål 5: Bekæmpelse af invasive fremmede arter og

— Mål 6: Medvirke til at forhindre tab af biodiversitet globalt.

2.7 Hvert delmål omfatter en vifte af aktioner, som skal gøre det muligt at imødegå de specifikke udfordringer, som er forbundet med den enkelte målsætning. Alt i alt beskrives 37 foranstaltninger.

2.8 I meddelelsen henvises der flere gange til, at der er behov for en bedre integration af biodiversitetspolitikken i andre EU-politikker (som landbrugs- og fiskeripolitik).

2.9 Særligt på to områder er der et finansieringsbehov: gennemførelse af Natura 2000-nettet og opfyldelse af de indgåede globale forpligtelser⁽⁶⁾.

2.10 Der henvises i øvrigt til, at »reformen af skadelige subsidier (...) også vil gavne biodiversiteten«.

⁽⁵⁾ »The Economics of Ecosystems and Biodiversity« (TEEB), jf.: <http://teebweb.org>.

⁽⁶⁾ Jf. COP-10-konferencen i Nagoya 2010.

3. Generelle bemærkninger

3.1 EØSU har allerede i februar 2007, i juli 2009 og i september 2010 taget stilling til spørgsmål om biodiversitetspolitikken.

3.2 EØSU konstaterer, at de områder, mål og foranstaltninger, som nævnes i det nuværende strategiforslag, allerede i 2006 udgjorde et centralt element i den daværende handlingsplan.

3.3 Den nu offentliggjorte strategi indeholder intet væsentligt nyt. Den påviser dog endnu engang, hvilke tiltag der er uomgængelige, og hvor det er mest presserende og mest fordelagtigt at handle! Strategien er i høj grad »copy and paste« af gamle velkendte fakta, krav og foranstaltninger. Dette viser, at der ikke er noget nyt under solen. Det er ikke længere spørgsmålet om, hvad der skal gøres, som presser sig på, men tværtimod spørgsmålet om, hvorfor tingene ikke bliver gjort og hvordan vi kan sikre en målrettet indsats. Hidtil har strategien imidlertid ikke givet noget svar på dette centrale spørgsmål!

3.4 Derfor er Kommissionens meddelelse utilfredsstillende. EØSU opfordrer derfor til, at der i højere grad fokuseres på gennemførelsen i biodiversitetsstrategien 2020.

3.5 EØSU minder om udvalgets konklusioner fra 2007:

- Bevarelsen af biodiversitet er en nødvendig og central opgave, der ikke kun er en etisk-moralsk forpligtelse. Der er også tilstrækkeligt med økonomiske grunde til at handle hurtigt og effektivt.
- Faldet i antallet af arter i Europa er resultatet af millioner af individuelle værdibaserede beslutninger gennem de seneste årtier, der for langt størstedelens vedkommende er foretaget inden for rammerne af den eksisterende lovgivning.
- Udviklingen i biodiversiteten er fortsat negativ. Indtil nu har der ikke været politisk vilje til reelt at gennemføre de foranstaltninger, som man længe har vidst er nødvendige.
- Årsagerne nævnes helt korrekt i Kommissionens meddelelse, de er bl.a. *»manglende styring og konventionelle økonomiers manglende erkendelse af de økonomiske værdier, som naturkapital og økosystemfunktioner repræsenterer«*.
- Dette og den kendsgerning, at de etiske og moralske grunde til at bevare biodiversiteten snarere behandles sekundært i de planlægningsrelaterede og politiske beslutningsprocesser, har resulteret i den nuværende tilspidsning af situationen.
- EØSU bifaldt fremlæggelsen af handlingsplanen 2006, hvis 160(!) tiltag var fornuftige. De fleste foranstaltninger var langt fra nye på det tidspunkt, men havde tværtimod stået på dagsordenen i årevis. EØSU beklager, at udvalgets strategiske spørgsmål, fra den sonderende udtalelse af 18. maj 2006 (7), som gik på, hvorfor der er så stor afstand

mellem krav, hensigtserklæringer og virkelighed, når det gælder opretholdelse af biodiversitet, næsten ikke behandles i Kommissionens meddelelse og handlingsplanen.

— EØSU støtter idéen om EU's globale ansvar.

3.6 De centrale udsagn fra udtalelsen, der blev vedtaget på plenum i 2007, er i dag lige så aktuelle som dengang. EØSU beklager dybt, at der reelt set ikke er sket væsentlige ændringer i de senere år.

3.7 Heller ikke i Kommissionens aktuelle meddelelse analyseres årsagerne til den manglende gennemførelse eller de manglende resultater af det omfattende katalog over foranstaltninger i biodiversitetshandlingsplanen fra 2006. En sådan kvalificeret analyse af årsagerne til de manglende resultater er desto vigtigere, eftersom dette i sidste ende er en forudsætning for, at der på målrettet vis kan udvikles nye og mere lovende foranstaltninger og strategier. Problemet kan ikke løses vha. offentliggørelsen af et nyt strategidokument, der indeholder allerede velkendte krav.

3.8 Selvom Kommissionen i årevis har forsøgt at gøre større brug af økonomiske argumenter for biodiversitetsbevarelsen, har resultaterne været beskedne. EØSU – som engang har betegnet biodiversitetspolitikken som *»økonomi i et langsigtet perspektiv«*, som *»også økonomi- og finansministrene langt om længe bør fokusere på«* (8) – bifalder på den ene side, at man gør et forsøg på at kortlægge de økonomiske konsekvenser af den manglende biodiversitetspolitik. Hidtil er biodiversitetspolitikken imidlertid ikke blevet integreret i EU's økonomi- og finanspolitik. Den nye strategi bør give et svar på, hvordan der kan rettes op på den situation.

3.9 På den anden side ønsker EØSU at gøre opmærksom på et risikoelement, som kan være forbundet med den tiltagende vægtning af de økonomiske aspekter. Nemlig det faktum, at biodiversitetsbeskyttelsen fremover kan risikere at opprioritere de områder, som er økonomisk fordelagtige på kort sigt, eller som giver indtryk af at være det. Kommissionen bør derfor overveje, hvordan man håndterer arter og levesteder, hvis økonomiske værdi ikke umiddelbart kan beregnes. Det ville være vanskeligt at opgøre værdien af f.eks. større pattedyr som ulv, bjørn eller los i kroner og øre, og det samme gør sig gældende for butsnudede frøer, græshopper, hvide storke og tusinder af andre arter. Derudover findes der arter, som slet ikke indgår i den politiske debat, og hvis »ydelser« også økonomisk set slet ikke kan vurderes højt nok. Hvor findes der beskyttelsesprogrammer for bakterier, svampe eller regnorme, altså for de destruerende, der er afgørende for, at nedbrydningen af organisk materiale kan fungere?

3.10 Strategien fokuserer i høj grad på land- og skovbrug samt fiskeripolitik. Dette kan på den ende side retfærdiggøres, idet a) konsekvenserne for biodiversiteten er en kendsgerning, og b) det drejer sig om politikområder, der lægger beslag på store arealer, og som EU kan udøve indflydelse på. På den anden side behandles andre problemområder for biodiversiteten som transport og byudvikling ikke i tilstrækkeligt omfang.

(7) EUT C 195 af 18.8.2006, s. 96.

(8) EUT C 48 af 15.2.2011, s. 150, punkt 1.6.

3.11 Når Kommissionen i sit forslag til strategi gør opmærksom på, at »reformen af skadelige subsidier (...) også vil gavne biodiversiteten«, har den tydeligvis ret. Imidlertid bør den langt om længe offentliggøre listen over skadelige subsidier. Et sådant løfte blev afgivet i 2006, men er endnu ikke opfyldt.

3.12 EØSU bifalder Kommissionens meddelelse om, at den nu vil evaluere alle udgifter med henblik på deres biodiversitetskompatibilitet og sørge for, at der vha. et »no-net-loss«-initiativ ikke forårsages yderligere skader på biodiversiteten.

4. Kommentarer til de specifikke mål

4.1 Set i lyset af de seks specifikke mål og enkelte foranstaltninger ønsker EØSU at gøre det klart, hvorfor udvalget anser den nye biodiversitetsstrategi for ikke at være ambitiøs nok i faglig henseende. Grunden til, at Kommissionen er meget tilbageholdende i sin opstilling af foranstaltninger, er sandsynligvis politisk. De ekstremt langsommelige forhandlinger i Rådet (miljø) om fastlæggelsen af specifikke foranstaltninger vidner om, at biodiversitet stadig ikke er integreret på andre politikområder.

4.2 Mål 1:

4.2.1 Fugledirektivet fra 1979 samt habitatdirektivet fra 1992 er de centrale direktiver på naturbeskyttelsesområdet i Europa, og uden deres fuldstændige gennemførelse er naturbeskyttelsen i Europa chanceløs. Det kan imidlertid sende et forkert signal, at **mål 1** i den nye biodiversitetsstrategi lyder: »**Fuldstændig gennemførelse af direktiverne om fugle og levesteder**«. EØSU anser det for at være det største problem i europæisk biodiversitetspolitik, at disse direktiver efter henholdsvis 32 og 19 år stadig ikke er gennemført fuldt ud. Dette understreger med al tydelighed, at det ikke er lovgivning eller strategier til bevarelse af biodiversitet, der mangler, men politisk vilje. Her må Domstolen komme på banen, idet selv gode strategier ikke kan erstatte den manglende politiske vilje!

4.2.2 EØSU's skuffelse over den langsommelige gennemførelse af disse direktiver er desto større, eftersom de fleste praktiske foranstaltninger med gode resultater direkte eller indirekte har været forbundet med disse naturdirektiver. Af og til stiller politikerne spørgsmålet, om disse direktiver og deres målsætninger stadig er »tidssvarende«. EØSU besvarer dette spørgsmål med et klart og utvetydigt »JA«. Udvalget ser ingen muligheder for at opfylde de nye målsætninger uden en hurtig og komplet gennemførelse af de eksisterende direktiver.

4.2.3 Under udarbejdelsen af denne udtalelse blev der i debatten om dette emne draget paralleller til gælds- og eurokrisen. Hvis EU's medlemsstater ikke tager egne principper og kriterier alvorligt, hvad enten der er tale om naturbeskyttelseslovgivning eller Maastricht-traktatens stabilitetskriterier for den monetære union, er det ikke overraskende, hvis a) der opstår problemer på det politiske område, og b) borgerne mister tilliden til politikerne.

4.2.4 I forbindelse med foranstaltningerne til opfyldelse af ovennævnte specifikke mål nævnes »Sikre tilstrækkelig finansiering af Natura 2000-områder« som en prioritet. EØSU er enig, men kan på baggrund af det fremlagte forslag til finansielle overslag for 2014-2020 ikke se, at de grundlæggende og nødvendige forbedringer vil blive gennemført i den nye finansieringsperiode. En præmie for forvaltning af Natura 2000-områder ved f.eks. landbruget ville være et godt signal, men desværre indgår dette aspekt ikke i reformen af den fælles landbrugspolitik.

4.2.5 I EU er det kun 17 % af de levesteder og arter og 11 % af de vigtige økosystemer, der er beskyttet under EU-lovgivningen, der er i en god tilstand. EØSU anmoder Kommissionen om at oplyse, om opfyldelsen af målet »100 % flere levestedsvurderinger og 50 % flere arts-vurderinger, der opviser en forbedret bevarelsesstatus« inden 2020 vil være tilstrækkeligt til reelt at standse tabet af biodiversitet. Udvalget opfatter teksten således, at Kommissionen vil være tilfreds, hvis 34 % af de lovgivningsbeskyttede levesteder og arter er i god stand i 2020 (og følgerig 2/3 i en ikke-tilfredsstillende stand).

4.3 Mål 2:

4.3.1 **Mål 2** handler om at »**Bibeholde og retablere økosystemer og økosystemtjenester**« – et løfte, som stats- og regeringscheferne allerede afgav i 2001. Inden 2020 skal der bl.a. ved hjælp af grøn infrastruktur samt reetablering af mindst 15 % af de skadede økosystemer gennemføres sådanne forbedringer⁽⁹⁾.

4.3.2 EØSU fremhæver, at konflikterne om arealudnyttelse i høj grad har tilspidset sig i de forløbne årtier og på alle områder (f.eks. land- og skovbrug, energiudvinding, transport og byudvikling). Genopretningen af skadede økosystemer under de nuværende rammebetingelser vil intensivere arealudnyttelseskonflikterne, idet naturbeskyttelse – set fra arealbrugernes synspunkt – opfattes som endnu en konkurrent. EØSU opfordrer til, at der i den gennemførelsesstrategi, som vil blive fremlagt i 2012, gives klare udmeldinger om løsningen af disse konflikter.

4.4 Mål 3:

4.4.1 Også **mål 3** »**Øge landbrugets og skovbrugets bidrag til bevarelse og forøgelse af biodiversiteten**« har været et diskussionspunkt i årevis, uden at der er fundet en løsning. EØSU har mange gange gjort opmærksom på, at der hos landmænd og skovbrugere er stor forståelse for natur- og biotopbeskyttelse. Mange pilotprojekter viser, at der kan opnås positive resultater vha. partnerskaber.

4.4.2 Landmændene er parate til at tage den udfordring op, som består i, at samfundet tildeler dem en »multifunktionel« rolle og ikke en ren produktionsfunktion. Imidlertid står de dermed over for opgaver, der i første omgang medfører omkostninger og ingen indtægter, idet producentpriserne ikke afspejler de ekstraydelser, der forventes af landbruget.

⁽⁹⁾ Dette mål stemmer overens med det tilsvarende CBD-mål.

4.4.3 Den fælles landbrugspolitik skal derfor tilpasses, så dette dilemma løses. Udvalget henviser til sine tidligere entydige udtalelser og vil også i den henseende følge den kommende reform af den fælles landbrugspolitik nøje.

4.4.4 Som supplement bør der også ses på mulighederne for at finde finansiering uden for EU's landbrugsbudget med henblik på at sikre de nødvendige incitamenter.

4.5 Mål 4:

4.5.1 **Mål 4 »Sikre en bæredygtig udnyttelse af fiskeresourcerne«** vedrører umiddelbart EU's fiskeripolitik. Der er stadig tale om et frontalt interessesammenstød mellem områderne erhvervsfiskeri og beskyttelse af biodiversiteten. Det kan ikke undre, at målene for fiskeriet (f.eks. aktion 13: »Forbedre forvaltningen af de fiskede bestande«) er yderst generelle og stort set ikke indeholder kvantificerbare mål for naturbeskyttelsen. EØSU støtter målet om, at fiskebestandene fra 2015 (og ikke først fra 2020) skal bevares på (eller genoprettes til) niveauer, som »kan frembringe maksimale bæredygtige fangstniveauer«, men man skal erkende, at dette er et mål, som i højere grad tager sigte på erhvervsfiskeri end på naturbeskyttelse. Imidlertid har forhandlingerne i Rådet vist, at der er betydelig modstand mod selv sådanne uforpligtende formuleringer. EØSU ser dette som et tegn på, at biodiversitetspolitikken stadig prioriteres lavere end

produktionsmetoder, som man for længst har erkendt ikke er bæredygtige. EØSU vil intensivt følge med i de videre forhandlinger om en reform af fiskeripolitikken.

4.6 Mål 5 og 6:

4.6.1 EØSU har allerede taget stilling til **mål 5 »Bekæmpelse af invasive fremmede arter«** i en udtalelse ⁽¹⁰⁾. Dette problem er heller ikke nyt, men afventer stadig en løsning, hvilket også gælder for **mål 6 »Medvirke til at forhindre tab af biodiversitet globalt«**. Hvad angår sidstnævnte konstaterer udvalget, at mange af erklæringerne og løfterne om bevarelse af biodiversitet på globalt plan ikke indfries. Projektet »Yasuni Nationalpark« i Ecuador er et eksempel, hvor det internationale samfund ville yde økonomisk støtte til gengæld for, at der blev givet afkald på olieudvinding i området. Denne støtte blev imidlertid ikke givet i det lovede omfang med det resultat, at der nu alligevel skal gennemføres olieudvinding til skade for regnskoven.

4.6.2 EØSU anmoder Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet om at præcisere, hvor stor den økonomiske støtte til den »globale biodiversitetspolitik« vil være i den nye finansieringsperiode 2014-2020. Dette fremgår ikke af de hidtidige dokumenter. Hidtil har EU og medlemsstaterne brugt mindre end 0,004 % af deres økonomiske midler til global biodiversitetsudvikling og -bevarelse. Dermed kan de problemer, der nu er stigende som følge af den globale konkurrence om arealudnyttelsen, ikke løses.

Bruxelles, den 26. oktober 2011

Staffan NILSSON

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁰⁾ EUT C 306 af 16.12.2009, s. 42.